നമുക്ക് പിതാക്കന്മാരുടെ കാലടികളെ പിന്തുടരാം

ഡോ. എം. കുര്യന്‍ തോമസ്

സ്തുതി *ചൊവ്വാകപ്പെട്ട സത്യ വിശ്വാസം* പാലിക്കുക എന്നാല്‍ വാക്കാലും പ്രവര്‍ത്തിയാലും സത്യവിശ്വാസം വെളിവാക്കിത്തന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ പാത അണുവിടാതെ പിന്തുടരുക എന്നൊരു വശംകൂടി ആതിനുണ്ട്. അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തോ, മൂന്നു പൊതു സുന്നഹദോസുകളുടെ കാലത്തോ ജീവിച്ചിരുന്നവരെ മാത്രമല്ല സഭാ പിതാക്കന്മാരായി കണക്കാക്കുന്നത്. *സത്യ വിശ്വാസത്തെ പാലിച്ച് നിലനിര്‍ത്തി നമുക്ക് ഏല്പിച്ചുതന്നവരായ* എല്ലാവരും സ്ഥലകാലാതീതമായി സഭാ പിതാക്കന്മാരാണ്. *പിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനങ്ങള്‍* (petristics) എന്ന വേദശാസ്ത്ര ശാഖതന്നെ ഇവരെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിനായി രൂപമെടുത്തതാണ്. മാതൃകായോഗ്യമായ പ്രവര്‍ത്തനമാണ് കാഴ്ചവെച്ചതെങ്കില്‍ ഇവരില്‍ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും ഇന്ത്യയിലെത്തിയ അന്ത്യോഖ്യന്‍ മെത്രാന്മാരും ഉള്‍പ്പെടും. അവരില്‍ ചിലരുടെ അനുകരണീയ യത്നങ്ങളെ നടപ്പിലാക്കി യഥാര്‍ത്ഥ ക്രൈസ്തവരാണ് നസ്രാണികള്‍ എന്നു തെളിയാക്കാനുള്ള അവസരം ഇപ്പോള്‍ സമാഗതമായിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ മലങ്കര സഭയെ അനാവശ്യമായി വെട്ടിമുറിച്ച 1975-ലെ പിളര്‍പ്പ് സഭാംഗങ്ങളില്‍ ഭൂരിഭാഗത്തിനും വേദനാജനകമായ അനുഭവമാണന്നതില്‍ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ഈ മുറിവ് ഇല്ലാതകണമെന്ന് *നിത്തലത്തെ രണ്ടുനേരത്തെ നമസ്ക്കാരത്തിലും കുറുവാനയിലും* പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്ന അനേകായിരങ്ങള്‍ ഇരുപക്ഷത്തുമുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ അത്യുന്നത നീതിപീഠമായ ബഹു. സുപ്രീംകോടതിയും ഈ മുറിവ് ഇല്ലാതാക്കണമെന്ന് നിര്‍ദ്ദേശിച്ചു. അതു സാധിതപ്രായമായില്ലന്നു മാത്രമല്ല, ഈ മുറിവ് ശാശ്വതമായ ഒരു പിളര്‍പ്പാക്കാനാണ് ഇന്ന് ശ്രമം നടക്കുന്നത്. ഇതിന് വിഭജനപ്രിയരായ രാഷ്ട്രീയ-ബിസിനസ് ലോബിയും, മദ്ധ്യസ്ഥവീരരായ ഉമ്മട്ടിപ്പണിക്കരുമാരും, തമ്മില്‍ത്തല്ലി തലകീറുമ്പോള്‍ ചിതറുന്ന രക്തത്തുള്ളികള്‍ നക്കിക്കുടിക്കാന്‍ നടക്കുന്ന കുറുക്കന്മാരും മാത്രമല്ല ഉത്തരവാദികള്‍. തരംതാണ *ജനപ്രീതിയും* കൈയ്യടിയും കിട്ടാന്‍ എന്തു വിഡ്ഡിത്വവും മാദ്ധ്യമ ദ്വാരാ എഴുന്നള്ളിക്കാന്‍ മടിക്കാത്ത ഇരുപക്ഷത്തുമുള്ള ചില വൈദീകസ്ഥാനികളും ഇതില്‍ ഉള്‍പ്പെടും എന്നത് നഗ്നസത്യമാണ്.

1975-ലെ പിളര്‍പ്പിന്റെ ഹേതുക്കളും പിതൃത്വവും ഇനിയും അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല. അവയെല്ലാം അപ്രസക്തമാണന്ന് ബഹു. സുപ്രീം കോടതിതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ബഹു. സുപ്രീം കോടതിയുടെ നിര്‍ദ്ദേശപ്രകാരം 1995-ല്‍ ആരംഭിച്ച മുറിവുണക്കല്‍ പ്രക്രിയ എന്തുകൊണ്ടു പരാജയപ്പെട്ടു? ആരാണതിനു പിമ്പില്‍? എന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്തി ശിക്ഷിക്കാനല്ല. മറിച്ച് അവയെ ഒഴിവാക്കി ആ പ്രക്രിയ യാഥാര്‍ത്ഥ്യമാക്കാനാണ്.

ഇവിടെയാണ് *പിതാക്കന്മാരുടെ കാലടികളെ പിന്തുടരുക* എന്ന ഓര്‍ത്തഡോക്സ് തത്വം പ്രസക്തമാകുന്നത്. മലങ്കരയില്‍ സമാനമായ ഒരവസ്ഥ സംജാതമാകുകുകയും ഒരുപക്ഷേ ഇന്നത്തേക്കാള്‍ മോശമായ സാഹചര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് അതു വളരുകയും ചെയ്തപ്പോള്‍ അത്തരമൊരു വിപരീതാവസ്ഥ തരണം ചെയ്യുവാന്‍ അന്ന് പിതാക്കന്മാര്‍ എന്തു ചെയ്തു എന്നും, അതിന്റെ ഗുണഫലം എന്തായിരുന്നു എന്നും മനസിലാക്കി, കാലികമായ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളോടെ അവയെ നടപ്പിലാക്കുക എന്നതാണ് ഇന്ന് കരണീയം. സഭ നിര്‍ദ്ദേശിക്കുന്നതും അത്തരമൊരു നടപടിയാണ്. അതിന് രണ്ടര നൂറ്റാണ്ട് പിന്നോട്ട് പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായ വലിയ മാര്‍ ദീവന്നാസ്യോസും അന്ത്യോഖ്യന്‍ മെത്രാന്‍ മാര്‍ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോനും 1770-ല്‍ സമാനമായ പ്രശ്നങ്ങള്‍ എപ്രകാരം പരിഹരിച്ചു എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നത് ഇന്ന് തികച്ചും പ്രസക്തമാണ്.

മലങ്കര സഭയുടെ അന്ത്യോഖ്യന്‍ ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നത് 1665-ലാണ്. ആ വര്‍ഷമാണ് യേറുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയര്‍ക്കീസ് പ. ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദല്‍ ജലീദ് കേരളത്തിലെത്തി മാര്‍ത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ മേല്‍പട്ടസ്ഥാനം ക്രമീകരിക്കുന്നത്. *സഹായത്തിന്റെ ദൗത്യവുമായി* (mission of help)യാണ് അദ്ദേഹം അന്ന് കേരളത്തിലെത്തിയത്. ഈ വസ്തുത അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയര്‍ക്കീസായ പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദല്‍ മ്ശീഹാ പ്രഥമന്‍ യൗനായ വര്‍ഷം 1996 (AD 1685)-ല്‍ തെശ്റിന്‍ക്ദീം (ഒക്ടോബര്‍) 7-ാം തീയതി മലബാറിലെ സഭയ്ക്കയച്ച കല്പനയിലെ ...*നാം പറയുന്നതെന്തെന്നാല്‍, അബ്ദല്‍ ജലീല്‍ എന്ന ബഹുമാന്യനായ ഗ്രിഗോറിയോസ്, ദൈവീക മഹാമനസ്ക്കതയില്‍ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു. എന്തെന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു തന്നത്താന്‍ വന്ദ്യരായ മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കുവാനോ, വാഴിക്കുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. പിന്നീട്, നിങ്ങള്‍ക്ക് വീണ്ടും ആവശ്യമുണ്ടാകുകയും മൂന്നു പ്രാവശ്യം നിങ്ങള്‍ നമ്മുടെ പേര്‍ക്ക് (ദൂതന്മാരെ) അയക്കുകയും ചെയ്തു. മ്ശീഹായുടെ സ്നേഹത്തില്‍, നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയ്ക്ക് നാം വഴങ്ങി, നമ്മുടെ പിതാവായ യല്‍ദോ പാത്രിയര്‍ക്കീസെന്ന നമ്മുടെ പിതാവ് മാര്‍ ബസ്സേലിയോസിനെയും അദ്ദേഹത്തെ അനുയാത്ര ചെയ്യുന്നവരുമായ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെയും നിങ്ങളുടെ പക്കലേയ്ക്കയച്ചു. അവരെ നാം അയച്ചത് നിങ്ങളോടൊത്ത് താമസിക്കാനല്ല, പിന്നെയോ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങള്‍ നിറവേറ്റുന്നതിനും, നിങ്ങള്‍ക്ക് ബഹുമാന്യരായ മെത്രാന്മാരെയും മെത്രാപ്പോലീത്താന്മാരെയും വാഴിച്ചുതരുന്നതിനായിട്ടുമത്രേ. നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ നിവര്‍ത്തിച്ചതിനു ശേഷം അവരെ നമ്മുടെ പക്കലേക്ക് തിരികെ അയക്കുക. നിങ്ങളോടൊത്ത് അവര്‍ ദീര്‍ഘകാലം താമസിക്കണമെന്ന് നാം താല്പര്യപ്പെടുന്നില്ല. മൂന്നു വര്‍ഷത്തേക്കുമാത്രം...* എന്ന ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

മുക്കാല്‍ നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോള്‍ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയര്‍ക്കീസിന്റെ *സഹായത്തിന്റെ ദൗത്യം* എന്ന മനോഭാവത്തിനു മാറ്റംവന്നു അത് *അധിനിവേശത്തിന്റെ മുഷ്ക്കിലേയ്ക്കു* മാറി. ഇതിന് പാത്രിയര്‍ക്കീസിനെ മാത്രം കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. സ്വകാര്യസിദ്ധിയ്ക്കായി ഏതു ചെകുത്താനെയും കൂട്ടുപിടിയ്ക്കുന്ന മാപ്പിളയുടെ സ്വഭാവവിശേഷത്തിനും ഇതില്‍ കാര്യമായ പങ്കുണ്ട്. 1708-ല്‍ കേരളത്തിലെത്തി നെസ്തോറിയന്‍ വിശ്വാസവും റോമന്‍ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസവും തരംപോലെ സ്വീകരിച്ച് മാറിമാറിക്കളിച്ച മാര്‍ ഗബ്രിയേല്‍ എന്ന പേര്‍ഷ്യന്‍ മെത്രാനും ഇവിടെ അനുയായികളുണ്ടായി എന്ന വസ്തുത ഇത് ശരിവയ്ക്കുന്നു. എന്തു കാരണത്താലായായലും ഈ അനുകൂലാവസ്ഥ മുതലെടുത്താണ് അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയര്‍ക്കീസ് മലങ്കരയുടെമേല്‍ അധികാരമുറപ്പിക്കാനുള്ള വ്യക്തമായ പദ്ധതിയുമായി മപ്രിയാനാ മുതല്‍ ശെമ്മാശുവരെയുള്ള സ്ഥാനികളടങ്ങുന്ന ഒരു വൈദീകവൃന്ദത്തെ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങള്‍, മദ്ബഹാ ഉപകരണങ്ങള്‍, തിരുശേഷിപ്പുകള്‍ ഇവ കൂടാതെ - *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ ഭാഷയില്‍ - ...*മലയാളത്തില്‍ വാഴുന്ന മാര്‍ത്തോമ്മാന്‍ മെത്രാനെ മാര്‍ ദിവന്നസ്യോസു മെത്രാപൌലിത്താ ആയിട്ടു വാഴിക്കത്തക്കവണ്ണം സൌത്താത്തിക്കോനും, വടിയും, മുടിയും, സ്ലീവായും...* സഹിതം അയച്ചത്. അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയര്‍ക്കീസ് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഗീവര്‍ഗീസ് ത്രിതീയന്‍, മാര്‍ത്തോമ്മാ അഞ്ചാമന് 1749 ഓഗസ്റ്റ് 15-നും, 1753 ചിങ്ങം 25-നും എഴുതിയ കത്തുകളില്‍ ....*അദ്ദേഹം* (ശക്രുള്ള മഫ്രിയാന) *വിശ്വാസികള്‍*

മുഴുവന്റെയും, പട്ടക്കാരുടെയും, ശെമ്മാശന്മാരുടെയും, പ്രധാന പുരോഹിതരുടെയും, മലബാറിലെ ഇടവക മുഴുവന്റെയും തലവനായിരിക്കും... എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കുമുള്ള അധികാരം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്നു.... എന്നും *...അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കണമെന്നും...* ആവർത്തിച്ചു ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഈ അധിനിവേശ മോഹത്തിന്റെ പ്രകടമായ തെളിവാണ്. അതിനുമപ്പുറം, *...പാത്രിയർക്കാ ഭോഗങ്ങളുടെയും യറുശലേമിലെ വി. കബറിടത്തിലേക്കുള്ള ഭോഗങ്ങളുടെയും ശേഖരണത്തിന്റെ ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനായിരിക്കും...* എന്ന് യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്, സമകാലിക രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ *ഇന്ത്യയിലെ സുറിയാനി സഭാ ചരിത്ര*ത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ *ആത്മീയം* മാത്രമല്ല *ലൗകീകവും* ശീമ മെത്രന്മാരുടെ ഭരണത്തിലാക്കാനാണ് അന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ഭീമമായ വില നൽകേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ഇതു വകവെച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാനായിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ അഞ്ചാമൻ തയാറായില്ല. പക്ഷേ *അങ്ങുമിങ്ങും രണ്ടെജമാനന്മാരുള്ള* അന്നത്തെ അവസ്ഥ സഭയ്ക്ക് ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽപ്പിച്ചു. ഏതാണ്ട് ഇന്നത്തേതിനു സമാനമായ രീതിയിൽ സഭ പിളർന്നു നിൽക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്യുന്നതും പിൻഗാമിയായി മാർത്തോമ്മാ ആറാമൻ സ്ഥാനമേൽക്കുന്നതും. പിന്നീടു നടന്ന സംഭവങ്ങളാണ് ശ്രദ്ധേയം. സമകാലികമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* ഈ സംഭവ പരമ്പര ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു.

...പരരാജ്യക്കാരുമായിട്ടുള്ള പിണക്കത്തിന, നമ്മിലുള്ള ആളുകൾതന്നെ ശത്രുതയായിട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കയാൽ, ദ്രവ്യവും ആളാണ്മയും ഉള്ളവരാകകൊണ്ടു അവരെ ജയിച്ചു ഇസ്ഥാനം നിലനിർത്തിക്കൊള്ളുവാൻ പരാദീനമെന്നും, അങ്ങും ഇങ്ങും രണ്ട യജമാനന്മാർ കഴിവോളും നിരപ്പിനു സംഗതി വന്നില്ലെന്നും, പുത്തൻകുറ്റുംപിറത്തുള്ള ആളുകൾതന്നെ രണ്ടു പകുതി ആയിട്ടുനിന്ന തമ്പുരാന്റെ മാർഗ്ഗത്തോടു മറുത്തു സിദ്ധാന്തമായിട്ടു നടപ്പാകകൊണ്ടും, പള്ളികളിലൊക്കെയും പല മര്യാദയും, മറുകൂറ്റുകാരുടെ പരിഹാസവും, ഇങ്ങനെ ആകയാൽ മാർഗ്ഗത്തിന് അഴിവു വരുമെന്നും ബോധജ്ഞാനപ്പെട്ട, അശ്ചൻ (മാർത്തോമ്മാ ആറാമൻ) *നിശ്ചയിച്ച. ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും നിരപ്പായിട്ടു നടക്കണമെന്നും, തമ്പുരാനിൽ ശരണപ്പെട്ട നിരൂപണ ഉറെച്ചു, സ്വഭാവക്കേടുള്ള ആളുകളെ നീക്കി, മാറിവാനിയോസ് അപ്പസ്ക്കോപ്പാ കല്ലിശേരി വന്നപ്പോൾ ചെങ്ങന്നൂനിന്നും കല്ലിച്ചേരി ചെന്നു. തമ്മിൽ കണ്ടുപറഞ്ഞ, ശത്രുക്കളുടെ വാക്കുകൾ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും നീക്കി ഏകോൽഭവിച്ചു. അശ്ചൻ ചെങ്ങന്നൂർക്കപോരികയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കാർയ്യങ്ങൾ ഒക്കെയും എഴുതുവാൻ പെരികെ പരപ്പാകുന്നു...*

വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സന്തത സഹചാരികളിലൊരാളും തീർച്ചയായും ആ പക്ഷപാതിത്വം പുലർത്തുന്ന വ്യക്തിയുമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* കർത്താവിന്റെ വിവരണം ശരിവയ്ക്കുന്ന വിവരങ്ങളാണ് സുറിയാനി രേഖകളെ അവലംബിച്ച് യാക്കൂബ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകുന്നത്.

...1768 സെപ്റ്റംബർ 11-ാം ഈയാവാനിസ് യൂഹാനോൻ തെക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽനിന്നും തോമാ ആറാമന് ഒരു കത്തയച്ചു. അതിൽ... ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തനാട് വിട്ടശേഷം നിങ്ങളുടെയും വിശ്വാസികളായ ജനത്തിന്റെയും നന്മയും മാത്രമേ പരിചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെ, തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് സംസാരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാം. ഞങ്ങൾ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുമായി സമാധാനത്തിൽ കഴിയാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്ക് അറിവു ലഭിച്ചു. ആയതിലേക്ക് വിശ്വാസികളിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയും, അവർ നാലു സുറിയാനി രീതികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസികളുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി അവിടെ ഇവയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാമെന്ന് നിങ്ങൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ കായംകുളത്തേക്ക് വേഗം വന്ന് വടക്കും തെക്കും നിന്നുമായി നിങ്ങൾ നിയോഗിച്ച പ്രതിനിധികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. അവർ ഈ നാലു രീതികൾ വ്യത്യാസപ്പെടുത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടാകുമെന്ന് പറകയും ചെയ്തു. ഈ നാലും വ്യത്യാസപ്പെടുത്താൻ പ്രയാസമെങ്കിൽ അവയിൽ മൂന്നെണ്ണം വേണ്ടന്നുവെച്ച് വി. കുർബാനയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒന്നിനോടു മാത്രം മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. മകനേ, ഞങ്ങൾ ഈ നാട്ടിൽ അപരിചിതരാണ്. ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളേയും ബന്ധുക്കളേയും സുഹൃത്തുക്കളെയും ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ അവരേപ്പോലെയാണ്...

തുടർന്ന് മാവേലിക്കര കൂടിയ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* ഒരു സമാധാന സന്ധിക്കു രേഖാരൂപം നൽകി. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിലെ* പരാമർശനപ്രകാരം 1769-ൽ... *പുതിയകാവിൽ വച്ച പുത്തൻക്രമം നമസ്ക്കാരവും, പട്ടം കെട്ടുകയും കാപ്പയിട്ടു കുറുവാന ചൊല്ലുകയും, പെൺകെട്ടും മാമോദിസായും പഴയക്രമം നടന്നു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും ഒരു പടിയോല എഴുതി. അതിൻവണ്ണം നടന്നുവന്നു...* ഇതോടൊപ്പതന്നെ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സമ്പൂർണ്ണാധികാരം അംഗീകരിച്ച് *യോഗസാധനം* നൽകി. ഇതിനെ തുടർന്ന് വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോനും പരസ്പരം സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോൻ പിന്നീടൊരിക്കലും ഭരണത്തിൽ കൈകടത്താതെ ഗുപുവും ഉപദേശകനുമായി തുടർന്നു.

എന്നാൽ അന്നും ഇത്തരമൊരു ഒത്തുതീർപ്പിൽ ഭഗ്നാശരായ സ്ഥാനികളും സ്ഥാനമോഹികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് യൂഹാനോൻ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് റമ്പാനെ ബദൽ മെത്രാനായി പട്ടംകെട്ടിയത്. പക്ഷേ യോജിച്ച സഭയും വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോനും ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും കൊച്ചിയിൽനിന്നും നാടുകടത്തി. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും നിയമരഹിതമായി പട്ടമേറ്റവർക്ക് ശിക്ഷയും നൽകി സഭയെ ഒന്നിച്ചു നിർത്തി.

നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയുടെ ഭാഷയിൽ *...ഉണ്ടായിരുന്ന പിണക്കങ്ങളൊക്കെയും തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സാലെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വാഴ്വാലെയും തീർന്ന നിരപ്പായിട്ടും ഒപിയാലയും ഐമോസ്യത്താലയും നടന്നുവരുമ്പോൾ...* നസ്രാണി സമൂഹത്തിനുണ്ടായ പുരോഗതി എത്ര വിപുലമായിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കണം. വട്ടിപ്പണം, കണ്ടനാട് പടിയോല, മലയാളം വേദപുസ്തകം, സെമിനാരി ഒക്കെ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്. മാത്രമല്ല, *തുരത്തപ്പെട്ട* കാട്ടുമങ്ങാടന്റെ പിൻഗാമികളായ തൊഴിയൂർ മെത്രാന്മാർ മലങ്കര മെത്രാന്റെ *അനന്തരവൻ* സ്ഥാനിയായി മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്കു ഇക്കാലത്ത് തിരികെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവ പരമ്പരകളേപ്പറ്റി *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി,* യാക്കൂബ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നിവർ നൽകുന്ന വിവരങ്ങളെ താഴെ പറയുംവിധം സംഗ്രഹിക്കാം.

1. വിദേശികളുമായുള്ള മൽസരമാണ് മുഖ്യ വിഷയം.

2. അതിനായി തമ്മിൽതല്ലുന്നത് നസ്രാണികളാണ്.

3. ഇത്തരത്തിൽ സഭയെ മുമ്പോട്ടുകൊണ്ടുപോകുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

4. മലങ്കരയിൽ രണ്ട് അധികാര സ്ഥാനങ്ങൾ നിലനിൽക്കുവോളം സമാധാനം സാദ്ധ്യമല്ല.

5. ഒരേ വിശ്വാസത്തിലുള്ളവർ രണ്ടുഭാഗമായ പിരിഞ്ഞ് മൽസരിക്കുന്നത് ദൈവനിന്ദയാണ്.

6. ഈ മൽസരംകൊണ്ട് പള്ളികളിൽ പല നിയമങ്ങളാണ് നിലവിലിരിക്കുന്നത്.

7. ഈയവസ്ഥമൂലം ഇതര ക്രൈസ്തവർ നസ്രാണികളെ പരിഹസിക്കുന്നു.

8. ഇപ്രകാരം പോയാൽ *മാർഗ്ഗം*(സഭ) ഇല്ലാതാകും.

ഇത്രയും യാഥാർത്ഥ്യം ബോദ്ധ്യമായതിനാലാണ് വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എങ്ങനെയും സമാധാനമുണ്ടാക്കണമെന്ന് ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തത്. ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് അദ്ദേഹം മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോനുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുന്നത്.

മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോന് ഇക്കാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിലപാടും സമാനമായിരുന്നു. അവയെ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം.

1. കഴിഞ്ഞുപോയതിനെക്കുറിച്ച് ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല.

2. ആരാധനാ രീതി സംബന്ധിച്ച തന്റെ നാലു നിർദ്ദേശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കണം.

3. അതു സാധ്യമല്ലങ്കിൽ വി. കുർബാന സംബന്ധിച്ച ഒരു നിർദ്ദേശമെങ്കിലും അംഗീകരിക്കണം.

ഇവിടെ സ്വൽപ്പം വിശദീകരണം ആവശ്യമുള്ള രണ്ടു വസ്തുതകളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി *മലയാളം അടച്ചുഭരിക്കാൻ* പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സുസ്ഥാത്തിക്കോനുമായി വന്ന മാർ ബസേലിയോസ് ശക്രള്ളാ മഫ്രിയാനായുടെ സഹയാത്രികനായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോൻ. അത്തരത്തിലുള്ള ഭരണാവകാശ വാദങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്.

രണ്ടാമതായി 1599-ൽ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് നടപ്പിലാക്കിയ ലത്തീനീകരിച്ച കൽദായ ക്രമങ്ങളാണ് 1770-ലും മലങ്കരയിൽ നടപ്പിലിരുന്നത്. അവ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ക്രമങ്ങളാക്കാനുള്ള ശ്രമം കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിനുശേഷം ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും നടപ്പായിരുന്നില്ല. ഈ ക്രമീകരണമാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോൻ സൂചിപ്പക്കുന്നത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് *...പുത്തൻക്രമം നമസ്ക്കാരവും, പട്ടം കെട്ടുകയും കാപ്പയിട്ടു കുറുവാന ചൊല്ലുകയും, പെൺകെട്ടും മാമോദിസായും പഴയക്രമം നടന്നു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും ഒരു പടിയോല എഴുതി*യത്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഐക്യം ഉണ്ടാക്കാനെടുത്ത നടപടികൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. എങ്ങനയും സമാധാനം ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ദൃഡനിശ്ചയം ചെയ്തു.

2. പൂർവകാലചെയ്തികളെ അവഗണിച്ചു.

3. സ്വഭാവദൂഷ്യ(വ്യക്തിതാൽപ്പര്യം)മുള്ളവരെ ഇരുവരും ഒഴിവാക്കി.

4. വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോനും നേരിട്ട് ചർച്ച നടത്തി.

5. വിശദാംശങ്ങൾ ഇരു കൂട്ടരുടേയും പ്രതിനിധികൾ ചർച്ചചെയ്തു.

6. (ഐക്യ)വിരോധികളുടെ തടസവാദങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

7. ഇരുകൂട്ടരും ഐക്യപ്പെട്ടു ഒന്നായി.

8. *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* വിളിച്ചുകൂട്ടി ഐക്യത്തിനു നിയമപരിരക്ഷ നൽകി *പടിയോല* എഴുതി.

9. യാഥാർത്ഥ്യമായ ഐക്യത്തിൽ ഇരുപക്ഷവും ഉറച്ചു നിന്നു.

കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ വ്യക്തമാകുന്ന ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. 1770-ലെ സ്ഥിതിതന്നെയാണ് ഇന്നും മലങ്കരയിൽ നിലവിലുള്ളത്. അതിനാൽ 1770-ലെ *ചികിൽസ*തന്നെ ഇന്നും ഫലിക്കും എന്നു തീർച്ചയാണ്. അതിലുമുപരി, 1770-നേക്കാൾ തികച്ചും അനുകൂലമായ പലഘടകങ്ങളും ഇന്നുണ്ട്. അവ,

1. വിദേശികളുമായി ഇന്ന് മൽസരമില്ല. 1770-ലേതുപോലെ മെസപ്പൊട്ടോമ്യൻ വംശജരാരും ഇന്ന് മലങ്കരയുടെ ഭരണധികാരം അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കേരളത്തിലില്ല.

2. ആരാധനക്രമങ്ങളുടേയും സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ഇന്നൊരു തിരുത്തൽ ആവശ്യമില്ല. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയേക്കാൾ ഇന്ന് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ക്രമങ്ങൾ സൂക്ഷ്മാംശത്തിൽ അനുവർത്തിക്കുന്നത് മലങ്കര സഭയാണ്. *പോപ്പിനേക്കാൾ വലിയ കത്തോലിക്കൻ* എന്നു പറഞ്ഞാലും തെറ്റില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്നുള്ളത്. ആകെയുള്ളത് മാപ്പിളയുടെ തമ്മിൽത്തല്ലു മാത്രം.

പക്ഷേ 1770-ൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ അതിനേക്കാൾ രൂക്ഷമായി ഇന്നു നിലവിലുണ്ടന്നു വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. അന്ന് *ഭരിക്കുന്ന മെത്രാനെ മുട്ടുകുത്തിക്കുന്നതിലുള്ള* വ്യക്തിപരമായ ചാരിതാർത്ഥ്യവും, വേണ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് *ദേശകുറി* കൂടാതെ കേവലം ഒരു കത്തനാർ സ്ഥാനവുംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പടുന്നതായിരുന്നു മാപ്പിളയുടെ *വിപ്ലവം*. പക്ഷേ 2014-ൽ സ്ഥിതി കുറച്ചുകൂടി വിശാലമാണ്. മൂന്നു മാല, ചുവന്ന കുപ്പായം, കോറി, കത്തനാർ, കമാണ്ടർ, ഷെവലിയാർ സ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവ മാത്രമല്ല, മലങ്കര സഭയെ സ്വന്തം *പാർലിമെന്ററി വ്യാമോഹത്തിനുള്ള* ചവിട്ടുപടിയായും, സഭാ സ്വത്തുക്കളെ സ്വന്തം ബിസിനസ് ആവശ്യത്തിനുള്ള മൂലധനമായും കണക്കാക്കുന്ന ചില സഭാസ്ഥാനികളുടെ ആർത്തിയും *ഐമോസ്യ*പ്പെടുന്നതിന് തടസമായി നിൽക്കുന്നുണ്ട് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ.

പക്ഷേ ഈ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിലും 1770-ൽ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോനും അനുവർത്തിച്ച നടപടികൾ പിന്തുടർന്നാൽ ഐക്യം സുസാദ്ധ്യമാണ്. അന്ന് അവർ ... *ഏതുപ്രകാരമെങ്കിലും നിരപ്പായിട്ടു നടക്കണമെന്നും, തമ്പുരാനിൽ ശരണപ്പെട്ട നിരൂപണ ഉറെച്ചു, സ്വഭാവക്കേടുള്ള ആളുകളെ നീക്കി,...കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെ,....ശത്രുക്കളുടെ വാക്കുകൾ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും നീക്കി ഏകോൽഭവിച്ചു.* ഇന്ന് പ. മാർ പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ കാതോലിക്കാ ബാവായും 1770-ൽ മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോൻ നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ *തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് സംസാരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാം* എന്നു നിശ്ചയിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മലങ്കര സഭയുടെ ഐക്യം നിഷ്പ്രയാസമാണ്. അതോടൊപ്പം മുകളിൽ പറഞ്ഞ സ്വാർത്ഥമതികളായ *...സ്വഭാവക്കേടുള്ള ആളുകളെ നീക്കി,...കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെ,....ശത്രുക്കളുടെ വാക്കുകൾ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും നീക്കി...* പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇരുവരും തയാറാകണം. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ *...ഉണ്ടായിരുന്ന പിണക്കങ്ങളൊക്കെയും തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സാലെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വാഴ്വാലെയും തീർന്ന നിരപ്പായിട്ടും ഒപിയാലയും ഐമോസ്യത്താലയും നടന്നുവരും...* എന്നത് നിസംശയമാണ്. അത് ആയാസകരമായ ഒരു പ്രവർത്തിയുമല്ല.

2017-ൽ നിലവിലുള്ള സഭാ സമതികളുടേയും സ്ഥാനികളുടേയും കാലാവധി അവസാനിക്കും. അതിനുമുമ്പ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും കാതോലിക്കാ ബാവായും *ഐമോസ്യ*പ്പെടണം. 2002 മാർച്ച് 20-ന് സംഭവിക്കണമെന്ന് ബഹു. സുപ്രീം കോടതി ആഗ്രഹിച്ച *ഒരു സഭ, ഒരു ഭരണഘടന, ഒരു പാത്രിയർക്കീസ്, ഒരു കാതോലിക്കാ* എന്നത് 2017 മാർച്ച് 20-ന് കൂടുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനിൽ സംഭവിക്കട്ടെ. അതിനായി *നിയുക്ത ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്ക, ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്ക*, മെത്രാൻ സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഇക്കാലത്ത് തിരഞ്ഞെടുപ്പോ സ്ഥാനാരോഹണമോ ഇരുപക്ഷവും നടത്തരുത്. ഇക്കാലത്ത് ഇരുകൂട്ടരും *...സ്വഭാവക്കേടുള്ള ആളുകളെ നീക്കി,...കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതെ,....ശത്രുക്കളുടെ വാക്കുകൾ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരും നീക്കി...* പ്രവർത്തിക്കണം. അങ്ങനെ *...ഉണ്ടായിരുന്ന പിണക്കങ്ങളൊക്കെയും തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സാലെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വാഴ്വാലെയും തീർന്ന നിരപ്പായിട്ടും ഒപിയാലയും ഐമോസ്യത്താലയും* നടന്നുവരാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. പ്രവർത്തിക്കാം.